

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010008
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6215010008.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. v trestnej veci odsúdeného A. I. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 31. mája 2018 o sťažnosti odsúdeného A. I. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/3/2015 zo dňa 5.3.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. I. zamieta.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/3/2015 zo dňa 5.3.2018 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. bolo vyslovené, že odsúdený A. I. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/3/2015 zo dňa 9.3.2015 neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiacov vykoná. Pre výkon trestu odňatia slobody bol odsúdený s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/3/2015 zo dňa 9.3.2015, právoplatným dňa 9.3.2015 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Zároveň prvostupňový súd v uznesení konštatuje, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, dňa 23.9.2015 dopustil závažnej trestnej činnosti, pričom rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/55/2016 zo dňa 20.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/85/2017 zo dňa 12.12.2017, právoplatným dňa 12.12.2017 bol uznaným za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. S poukazom na zistené skutočnosti prvostupňový súd konštatoval, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vykoná.

Proti tomuto uzneseniu bezodkladne po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že v prejednávanej trestnej veci si za obhajcu zvolil advokáta O.. O.D., ktorému bolo predvolanie na verejné zasadnutie nariadené na deň 5.3.2018 doručené dňa 28.2.2018, preto zvolený obhajca v zmysle § 292 ods. 4 Tr. por. nemal odo dňa doručenia predvolania splnenú lehotu na prípravu v trvaní piatich pracovných dní. Záverom sťažnosti uviedol, že napriek nesúhlasu so skrátením lehoty na prípravu verejného zasadnutia, prvostupňový súd vo veci konal a rozhodol. Napadnuté uznesenie prvostupňového súdu navrhol zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť,

ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/3/2015 zo dňa 5.3.2018 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, výkon ktorého bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.3.2015, pričom nasledujúcim dňom 10.3.2015 začala plynúť skúšobná doba, ktorá uplynula dňa 9.3.2016. Uvedená doba bola dobou rozhodnou pre skúmanie vedenia riadneho života odsúdeným a následne posudzovanie, či sa odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby osvedčil, prípadne dal svojim správaním najavo príčinu na nariadenie výkonu trestu.

Prvostupňový súd v súvislosti so skúmaním vedenia riadneho života odsúdeným zistil, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/55/2016 zo dňa 20.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/85/2017 zo dňa 12.12.2017, právoplatným dňa 12.12.2017 uznaný vinným a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 50 ods. 4 prvá veta Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Odsúdený sťažnosť proti napadnutému uzneseniu ťažiskovo odôvodnil tým, že v konaní pred prvostupňovým súdom bolo porušené jeho právo na obhajobu, keď ním zvolený obhajca nemal zachovanú zákonom ustanovenú lehotu na prípravu verejného zasadnutia.

Primárne je potrebné konštatovať, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, preto prvostupňový súd z dôvodu povinnej obhajoby podľa § 37 písm. a) Tr. por. opatrením sp. zn. 3T/3/2015 zo dňa 3.1.2018 ustanovil odsúdenému obhajcu O.. A. K., so S. W. D. vo K. D.. Príbuzný v priamom rade, otec odsúdeného následne dňa 20.2.2018 zvolil odsúdenému obhajcu v osobe O.. O. K., so sídlom advokátskej kancelárie vo K. D.. Na nariadenom verejnom zasadnutí po zistení, že ustanovený obhajca O.. A. K. sa nedostavil bez ospravedlnenia a zvolený obhajca O.. O. K. tvrdený dôvod na odročenie verejného zasadnutia nepreukázal, postupoval prvostupňový súd podľa § 42 ods. 1 Tr. por. a odsúdenému ustanovil náhradného obhajcu O.. Z. A..

Prvostupňový súd pritom postupoval správne, keď odsúdenému ustanovil náhradného obhajcu. Krajský súd v uvedenom postupe prvostupňového súdu vzhľadom účel predpokladaný ustanovením § 42 ods. 1 Tr. por. ktorým bolo v konkrétnom prípade predísť zmareniu ďalšieho verejného zasadnutia nariadeného na deň 5.3.2018 pre neprítomnosť zvoleného obhajcu, resp. nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na prípravu verejného zasadnutia. Na zvolený procesný postup boli splnené všetky zákonné podmienky. Práve včasným neustanovením náhradného obhajcu odsúdenému by došlo k zmareniu nariadeného verejného zasadnutia, ktorého účelom bolo rozhodovanie o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Krajský súd v uvedenej súvislosti poukazuje aj na významnú skutočnosť, ktorú bol prvostupňový súd povinný reflektovať, a tou je fikcia osvedčenia sa, ktorá by nastala zo zákona dňa 9.3.2018 s poukazom na § 50 ods. 6 Tr. zák. v prípade, že by prvostupňový súd rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného, resp. nariadení výkonu trestu neurobil včas, do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby. Podľa ustanovenia § 50 ods. 6 Tr. zák. platí, že odsúdený sa osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie o osvedčení resp. nariadení výkonu trestu bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Krajský súd v súvislosti s námietkou odsúdeného, ktorej obsahom bolo tvrdené porušenie práva na obhajobu zdôrazňuje, že obvinený, resp. jeho obhajca musí mať vždy reálnu možnosť uplatniť právo na obhajobu a je len na ňom, či uvedené právo využije. Pri aplikovaní zákonných ustanovení, ktoré právo na obhajobu obmedzujú, je v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR nutné postupovať tak, aby bol zachovaný zmysel ústavného práva na obhajobu. Právo na spravodlivé súdne konanie je ústavným právom

obvineného a nemožno ho obetovať účelovosti. Je potrebné zároveň podotknúť, že inštitút náhradného obhajcu je závažným zásahom do práva na obhajobu a ide o mimoriadne a subsidiárne opatrenie použiteľné iba v situáciách, ktoré predpokladá § 42 ods. 1 Tr. por. Prvostupňový súd sa ale zmením uvedeného ustanovenia dôsledne riadil, keď odsúdenému ustanovil náhradného obhajcu z dôvodu existencie obavy, že by verejné zasadnutie bolo zmarené pre neprítomnosť zvoleného obhajcu. Keďže náhradný obhajca mal zákonom stanovenú lehotu na prípravu verejného zasadnutia zachovanú tak, ako to predpokladá ustanovenie § 292 ods. 4 Tr. por., teda v trvaní piatich pracovných dní odo dňa doručenia predvolania, vykonaniu verejného zasadnutia potom nebránilo, že v prípade zvoleného obhajcu odsúdeného uvedená lehota na prípravu splnená nebola. Obidvaja obhajcovia odsúdeného sa pritom na termín verejného zasadnutia dňa 5.3.2018 dostavili, pričom účasti zvoleného obhajcu na verejnom zasadnutí predchádzalo ešte jeho štúdium spisu dňa 2.3.2018, o čom je v spise zadokumentovaný záznam na č. I. 113. Navyše zvolený obhajca O.. O. K. na verejnom zasadnutí nenamietal nedodržanie lehoty na prípravu verejného zasadnutia, urobil tak až v sťažnosti po nepriaznivom rozhodnutí pre odsúdeného. V súhrne tak krajský súd konštatuje, že práva obvineného na obhajobu porušené neboli.

Nad rámec sťažnostných námietok odsúdeného krajský súd v súlade s prvostupňovým súdom konštatuje, že v prípade odsúdeného boli splnené všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadení nepodmienečného trestu odňatia slobody. Odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia dopustil úmyselného trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/55/2016 zo dňa 20.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/85/2017 zo dňa 12.12.2017. Nesporne odsúdený týmto svojim správaním v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval krajský súd sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú a túto v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.